

విహారి తల్లి మనసు గ్రహించినట్టు తేలిగ్గానవ్వేశాడు.
“ఆ అమ్మాయి పోపు పెట్టని ముద్దపప్పు అమ్మా.
అందం తప్పఇంకేమీ లేదు. అత్తగారితో మాట్లాడడానికి
కూడా అయిదు పరదాలు అడ్డుపెట్టుకుంటుంది” అని
అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

**** ** ***

“నీకు అసలు బుద్ధి లేదే” కోప్పడింది సునాదమాల
బామ్మని. “ఎవరేది ఇచ్చినా తీసేసుకోవడమే-”

“ఎవరో ఏమిటే -ఆ అబ్బాయిని చూస్తూంటే
ఎంత ముచ్చటేస్తోంది” అంది బామ్మ.

“వయస్సులో వుంటే మీరే ప్రేమలో పడతాననేట్టు
న్నారే బామ్మగారూ” చురక అంటించింది పక్కనున్న
స్నేహితురాలు.

బామ్మ తక్కువ తనలేదు.

కూడా. మా అక్కా- మా అమ్మా - అందరూ
మొగవాడివల్లే నాశనం అయ్యారు. నాకు ప్రేమ పంగతి
వెప్పకు” మొహం చిట్టిస్తూ అంది సునాదమాల.

“పోనీ ఒక పని వెయ్యి. ఆ కుర్రాడెలాటివాడో పరీక్ష
పెట్టు. నీ కోసం ఎంత కష్టపడగలడో చూడు. అతడి
ప్రేమ నిజమయితే నువ్వు ప్రేమించెయ్య!”

“నాకు పరాయి మొగాళ్ళతో మాట్లాడాలంటేనే
భయం. రిజిస్టర్ పోస్ట్ సంతకం పెట్టవలసి వచ్చినా, పోస్ట్
మాన్ కుర్రాడయితే కాళ్ళు వణుకుతాయి.”

“ఎదుటపడి మాట్లాడకు.”

“ఎదుట పడకుండా ఎలా మాట్లాడటం?”

“ఫోన్ ద్వారా”

“బాబోయ్. వద్దులేవే-”

“ఏదో నవలలో వీరోయిన్ లాగా ఏడిపిస్తుంది.

రచనా & రచనాభూతిలో తేలిచే మధుర కావ్యం.
అలాంటి కలం ధ్యారా మరో అణిముల్కాన్ని మా జ్యోతి
అందించడం అనందదాయకం.

—కొంగర ఉమామహేశ్వరరావు, తెనాలి
యండమూరి వీరేంద్రవార్ధగారి ‘అఖరి పోరాటం’
నీరియల్ ప్రారంభంలోనే ఎంతో అద్భుతంగా వుంది.
రెండవ సంవిక మార్కెట్ లోకి రావడమే మొదటి ప్రతి
తీసుకోవాలనే ఉత్సుకత, ఆత్మత కలుగుతున్నాయి.
అయిన శైలికి ఆయనే సాటి. నీరియల్ వదుపుతున్నంత
వేపూ ప్రపంచాన్నే మరిచిపోతున్నాం. ‘సునాద మాల’
అచ్చమైన తెలుగు పేరు. బాగుంది.

—కొడాలి రమేష్, చిన ఓగిరాల
‘అఖరి పోరాటం’ నీరియల్ ఉత్కంఠభరితంగా
సాగిపోతోంది. ఈ నవలామాలికలోని ప్రాతలన్నిటికీ ఒక
విశిష్టతను నమకూర్చారు రచయిత. ప్రతి ప్రాతకీ ఒక
ప్రత్యేకతను సంతరించడం ఒక్క యండమూరి
వీరేంద్రవార్ధ గారికే వెల్లుతుంది. స్కూల్ బస్ ని గుర్తు
తెలియని వ్యక్తులు దారినుల్పించి సి.ఎం.వి బెదిరించడం

అందోరవ కలిగించింది. నవ్వే వారం ‘జ్యోతి’ కోసం
అత్యంతగా ఎదురుచూస్తున్నాము.

—వరేని శ్రీనివాస్ గౌడ్, రామాయంపేట
అభిమాన రచయిత యండమూరి వీరేంద్రవార్ధ
గారి ‘అఖరి పోరాటం’ మొదటి వారంలోనే నమ్మ
ఎంతగానో అకట్టుకుంది. యండమూరిగారి శైలిలోని
వైవిధ్యం ఇంట్లో నృప్తంగా తెలుస్తోంది. ఇందులో నమ్మ
ఎంతగానో అకట్టుకున్న ప్రాత వికటి క్రమవపు
అధినేత అనంతానందస్వామివారిది. ఇంద్రజాంము,
సెంటిమెంట్ అనేది అయిదురాలుగా ఏరు మన దేశానికి
కీడు చేస్తున్నారు. —కె. సురేష్, హైదరాబాద్

మా అభిమాన రచయిత శ్రీ యండమూరి
వీరేంద్రవార్ధగారి “అఖరి పోరాటం” నీరియల్ తొలి
సంచిక (25-9-87) మంచే మమ్మల్ని రంజింప
చేసింది. ఇంత మంచి నీరియల్ ను అందచేస్తున్న రచ
యితకు, ప్రచురిస్తున్న మీకు నా వ్యాధయపూర్వక
కృతజ్ఞతలు తెలుపుటకు సంతోషిస్తున్నాను.

—శివరాం, భావాపూర్

“మీ వయసులోవున్న వారు మాలా ఆలోచిస్తుంటే,
మేం మీలా ఆలోచించక తప్పకుండా అమ్మా” అంది.

అవిడ లోపలికి వెళ్ళాక “ఇంతకీ ఎవడే ఆ వీరో?
పేరేమిటి?” అని అడిగింది స్నేహితురాలు.

“విహారి అని... నాటకం రోజు, తరువాత మరొక
సారి చూసానంతే-”

“ఏమన్నాడు? ఈ థాంక్స్ ప్రేమలోకి దిగితే
అంతకన్నా అదృష్టవంతుడు ఇంకెవరూ వుండర
న్నాడా?”

“ఊరుకోనే. జరిగింది తల్చుకుంటేనే నాకు
వశ్యంతో కంపరంగా వుంది.”

“నేనయితే, అలాంటి వాడెవడయినా నా కోసం
అంత రిస్కు తీసుకుంటే వెంటనే ప్రేమించేస్తాను”

“నాకిటువంటి ప్రేమల మీద నమ్మకం లేదు”

“ప్రేమలో పడక ముందు ఎవరైనా ఇలాగే
అయ్యారు. ఒకసారి పడి చూడు తెలుస్తుంది.”

“నాకు మొగాళ్ళంటే భయం. అంతేకాదు అసహ్యం

అఫ్ కోర్స్ అది ధుఃఖాంతమనుకో-పాపం ఆ
కుర్రవాడు నీకోసం అంత కష్టపడ్డప్పుడు, కాస్త
కనికరించటం ఆడదానిగా నీ ధర్మం.”

“ఇంకా నయం. కనికరించి పడక వేసి పాలిగ్లాసు
ఇమ్మవలేదు.”

“పెళ్ళయ్యాక అవన్నీ ఎలాగూ తప్పవనుకో. అసలు
పెళ్ళవరకూ వస్తాడా రాడా అన్నది నిర్ణయించాలి.”

“వచ్చినా, నాలాటి తెలివితక్కువ దాన్ని, భయం
రాలిని చూసి పారిపోతాడు.”

“తెలివీ, ధైర్యం వున్నాయని నిరూపించు ఫోన్లో”

“అబ్బ వద్దులేవే” అంది సునాదమాల
తిరస్కరిస్తున్నట్టు.

మరికొంచెం సేపు వాదించి విసుగొచ్చి కమల
వెళ్ళిపోయింది.

అప్పుడు పడింది సునాదమాల దృష్టి విహారి పంపిన
ప్యాకెట్ మీద. అయిష్టంగానే విప్పింది.

లోపల పది పన్నెండు పుస్తకాలున్నాయి. అన్నీ

ప్రఖ్యాత వాస్తవ చిత్రీకరణ డైరెక్టర్ గారి
“నిజం” చిత్రం ప్రీవ్యూ హాలులో ప్రారంభ
మైంది ఆ రోజు ఆయన మారవ చిత్రంగా.

జనం అంతా ఓపిగా, తీరిగా చూస్తు
న్నారు ఆ బగా, గిట్టుబాటు సీన్ల కోసం.
మొదటి సీను- కథానాయకుడు హాల్లో సోఫాలో
ఉమ్మ రుమ్మ రంటూ కూచున్నాడు.
లోపల్నించి నాయిక వచ్చింది. ‘హాల్లో! రాం!
ఎంత సేప యింది వచ్చి? వుండు పాలు తెస్తాను’
అంటూ లోపలికి పరిగెత్తింది. పాలు
తెస్తానన్నప్పుడు ఆమె వక్ష స్థలంపై కెమెరా క్షణ
కాలం నాట్యం చేసింది. హాల్లో ప్రేక్షకుల
కేరింతలు- పైకప్పు లేచిపోయినంత పనయింది.

(హ) హార్ ఫిలిమ్

కెమేరా వీరోయిన్ వెనకాతలే పరుగుపెట్టింది.

వంటింట్లో అలమారుపై క్లోజప్. నాయిక
చేతులతో మరో క్లోజప్.

నాయిక చేతులు అగ్ని పెట్టె, పాలిగిన్నె
అందుకన్నాయి, ప్రక్కన పెట్టాయి. నాయిక
నింపాదిగా దొడ్లోకి నడిచింది. నిదానంగా
నిజంగా కెమేరా కూడా నడిచింది.

చీకటి... ముళ్ళపాదలు... కీచురాళ్ళ
చప్పుడు, విషాద సంగీతం. ప్రేక్షకులలో తీరని
ఉత్కంఠ... హాల్లో సూది పడినా వినవడేంత
చప్పుడు... నాయిక నింపాదిగా అక్కడున్న ప్రవృ
తీసికొని యింట్లోకి నడిచింది. కెమేరా స్టాప్ పై
నాట్యం. స్టాప్ మండుతోంది... నాయిక
ముఖంపై క్లోజప్... చెమట బిందువులు తప్ప
మరేం కనబడకుండా..... కొన్ని క్షణాలు శ్మశాన

నిశ్శబ్దం. నాయిక పాలిగిన్నె దింపింది. చక్కెర
వేసింది... ఫ్లాస్కులో పోసింది... జనం లో
నిట్టూర్చులు... తాపీగా వరండాలోకి నడిచింది.
కెమేరా ఆమె వెనకే విశ్వాసప్రాతంగా
అనుసరించింది. నాయకుడికి పాలు అందించ
బడ్డాయి. నాయిక వయ్యారంగా నిలబడింది.

“బ్రహ్మాండంగా వున్నాయి” తృప్తిగా
నాయకుని డైలాగ్.

“మరో గ్లాసు తేనా?” నాయిక ఆరా
లంగా...

“వద్దు బాబోయ్-” హాలంతా కిరాయి జనం
హాహాకారాలు, ఆర్తనాదాలు. నింపాదిగా
బాల్కనీలో కూచుని ‘నిజం’ సినిమా చూస్తున్న
శతదినోత్సవ దర్శకుని మొహం మాడింది.

—“సుచంద్ర”